

Turèll: Giv mig samme behandling som Bonde Nielsen

Af Herdis Skov

„Jeg synes, at skattemyndighederne skulle give mig samme mulighed, som de giver Jan Bonde Nielsen. Så vidt jeg har forstået, mangler samtlige Bonde Niensens bilag fra adskillige transaktioner med chrysantemer i Sydafrika,“ siger en bitter Dan Turèll, der efter fem års kamp med skattevæsenet i sidste uge måtte gå på bistandskontoret på Frederiksberg for at bede om økonomisk hjælp.

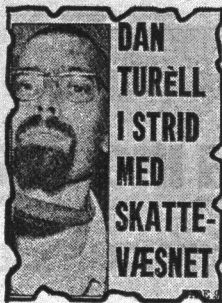
Det er tragikomisk i betragtning af, at Turèll i samme fem år har haft stor succes som forfatter og privat har ført en spartansk husholdning. Der er kun cirka 800 kroner tilbage, når væsnet har taget sit, selv om han i realiteten tjener mere end de 6000, han har i faste månedlige udgifter.

Det er fordi, han stadig må betale af på skattegæld. Der er opstået, fordi op til fem år gamle fradrag ikke er blevet anerkendt.

„Skattevæsenet hævder, jeg skylder i alt 80.000 kroner. I flere år har jeg ikke haft mulighed for at sætte penge til side til B-skat, fordi man har taget 100 procent af forlagsindtægterne og to tredjedele af B-indtægterne,“ siger Dan Turèll, der har svært ved at skrive ind imellem på grund af disse særgrelser.

Han bor i en beskedent lejlighed på Vesterbro og har aldrig benyttet sig af smarte tricks med at sætte sine penge i pantebrev, huse eller væddeløbsheste. Det eneste, han kan trække fra på selvangivelsen, er de bilag, han husker at bede om, når han som forfatter er ude og samle materiale til bøger og artikler.

„Den inderste kerne af det, man endnu i det 20. århundrede kalder kunst, er at man bliver så optaget af den ting, man arbejder på, at man ikke kan gå rundt og

DAN TURÈLL I STRID MED SKATTEVÆSNET

B.T. i går

samle bilag. Til syvende og sidst er spørgsmålet: Ville man virkelig bede Goethe om at komme med et taxibilag, fordi han havde været ude og snakke med Faust,“ siger Dan Turèll.

„I USA behøver forfattere ikke at komme med en stak lusede papirer, som skal køres gennem regnemaskinen, for at man kan kontrollere, om de har haft udgifter ved at skrive en bog. Herhjemme forventes det, at man kan sidde og lave alt ud af sit eget hjerte og eget hoved, og at du kan skrive historier om Kina uden nogensinde at have set landet. For sådan er en rigtig digter... Digtere er fradragsløse, og det er simpelt hen urealistisk.“

Selvstændigt

Jeg kan godt forstå, at skattevæsenet har den holdning, hvis en mand bestemmer sig for at blive forfatter og ikke kan gennemføre det. Men hvis det viser sig, at hans virksomhed giver overskud og fungerer, er det ejendommeligt at blive tvunget til at smække dørene i. Det ville aldrig finde sted inden for forretningslivet. I virkeligheden er en forfatter jo bare en lille

selvstændig håndværker, der sidder hver aften og skal mosle med sine momsregnskaber.“

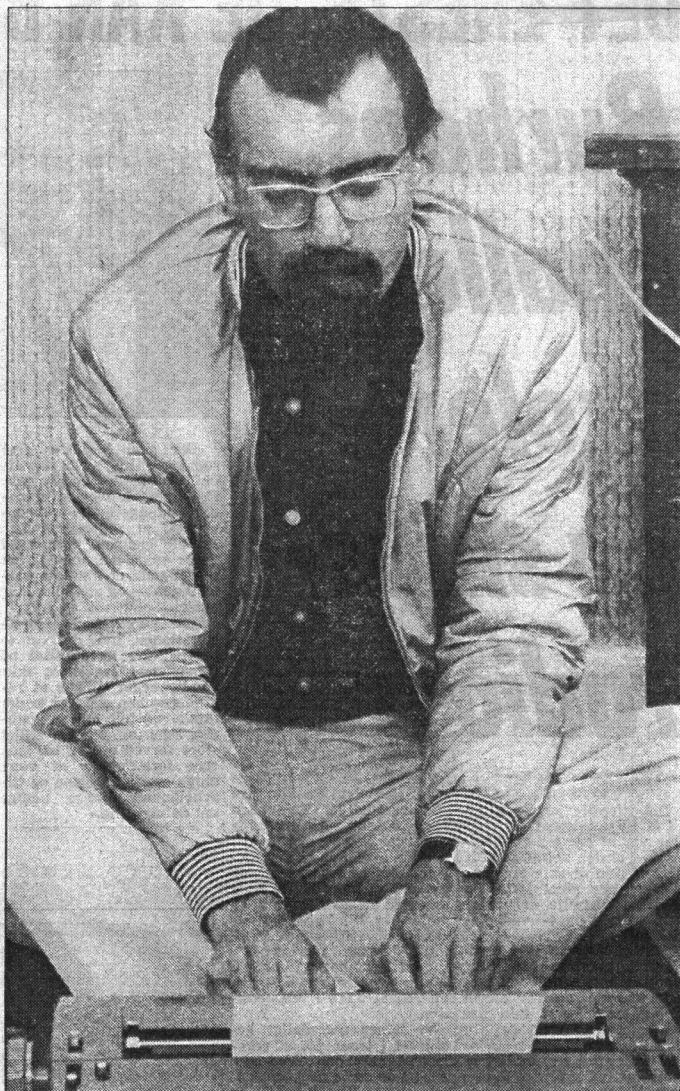
„Kan din fagforening ikke hjælpe?“

„Forfatterforeningen er så fuldstændig impotent, som sådan en forening kan være, når den består af folk, der har skrevet en bog om akvariefisk i begyndelsen af 30'erne og siden har haft medindflydelse. Den er ude af stand til at yde bistand, det er ikke nogen fagforening, det er en selskabsklub. Og jeg vil ikke melde mig ind i for eksempel journalistforbundet. Det ville være et fupnummer. Jeg er forfatter og følger mig som forfatter.“

90 procent af forfatterforeningens medlemmer er hobbyforfattere, og det er helt legitimt og rimeligt, men det er ikke noget, man kan starte en fagforening på. Forestil dig, at snedkerens fagforening blev startet på den måde, at halvdelen af medlemmerne var folk, der havde stået hjemme og snedkereret et lille sofabord om søndagen.

Jobbet er urimeligt, når det gøres illegitimt af skattevæsenet. Hvis du for eksempel er fabrikant af plasticposer, hvad der er et hæderligt og nyttigt erhverv, og du sætter dig for at undersøge, om du kan udvide din fabrik med papirposer, så kan du trække de 25.000 fra, som det koster at finde ud af, om det kan betale sig.

Hvis du er forfatter og har skrevet en bog om Vangede, så må du slås med skattevæsenet i to år for at få fradraget dine forskellige udgifter ved at fare rundt i Vangede. Hvis du derefter bestemmer dig til at skrive en bog om Lyngby, som du efter to måneders undersøgelser opgiver, så kan du intet fradrage.

Dan Turèll – ifølge skattevæsenet skylder han 80.000 kr.

Det er simpelt hen diskrimination mod en bestemt befolkningsgruppe, der er indført ud fra det princip, at den ikke gør nyttigt arbejde. Man har ingen rettigheder, og det er utroligt vilkårligt, hvad man godkender og ikke godkender i de to kommuner – Frederiksberg og København – som jeg kender til. Man nægter at anerkende selv de mest elementære fradrag.“

Diskrimination

Nu har Dan Turèll fundet det rimeligt at søge socialkontoret. I sidste uge aflydede han visit på bistandskontoret på det pæne Frederiksberg, og det gav ham lidt af en nedtur, fordi han altid havde troet på rygterne om, at Danmark har et meget stort og fremragende socialvæsen.

„Det nærmeste, jeg kunne komme var, at man lovede mig at sætte en sagsbehandler på om 14 dage og i mellemtiden tilbyde mig et lån på 800 kroner, hvad jeg hånsk afslag. Men jeg tog mod tilbuddet om at møde sagsbehandleren, og det bliver så i næste uge. På kontoret indrømmede man, at det er en ret enestående sag. Folk kommer som regel, fordi de ikke tjener penge, det er sjældent, de kommer, fordi de tjener nogen, der bliver taget fra dem igen. Igen vil jeg trække paralleller til Bonde Nielsen.“

Også forfattere kan afkræves dokumentation

Der er ikke megen trøst og lindring for Dan Turèll at hente ved skattemyndighederne.

„Det gælder for en forfatter, som for alle andre, at hvis han mener at have nogle fradragsberettigede udgifter, så må han kunne dokumentere, at han har afholdt dem. Det er det krav, der stilles til de fleste, bortset fra enkelte grupper, f. eks. journalisterne, der har standardfradrag,“ siger fuldmægtig i Skatterådet i København, Peter Kisling.

Vejledende

„Visse grupper, f.eks. handelsrejsende og skuespillere, har standardsatser, der er fastsat af ligningsrådet, og som reguleres hvert år. De kan i et vist omfang være vejledende for forfattere, som ikke har nogen satser for bestemte fradrag. Det er

der nok heller ikke udsigt til, de får, for man kan simpelt hen ikke lave regler for en så uensartet gruppe. Der er stor forskel på forfatteres indtægter og udgifter, og hvis man forestillede sig, de fik bestemte fradrag, kunne enhver komme og sige, han var forfatter, bare han havde skrevet lidt.“

Jeg kender ikke Dan Turèlls sag, men kan generelt sige, at hvis en forfatter ikke har bilag fra en rejse eller andet, kan han indføre et skønsmæssigt beløb i sin selvangivelse, og ligningsmyndigheder har lov at godkende det uden dokumentation. Men det er et skøn, om de finder beløbet rimeligt, og hvis ikke, tager man selvfølgelig en forhandling med skatteyderen, før man beslutter, om det kan godkendes eller skal afvises,“ siger Peter Kisling.